

Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Central (T. Mereuță)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (L. Bulgac, G. Dașchevici, S. Gîrbu)

ÎNCHEIERE

26 septembrie 2018

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Valeriu Iuteș,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Obleac
împotriva lui Valeriu Iuteș, privind repararea prejudiciului material și moral cauzat
în urma contravenției,
împotriva deciziei din 05 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 27 octombrie 2010, Andrei Obleac a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Valeriu Iuteș privind încasarea prejudiciului material în sumă de
4289 lei și moral în mărime de 5000 lei cauzat în urma accidentului rutier și a
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 14 noiembrie 2008,
aproximativ ora 17.30, în timp ce se deplasa cu automobilul său de model xxxxxx
în or.Hîncești, str.xxxxxx a fost tamponat de Valeriu Iuteș care se afla la volanul
automobilului de model xxxxxx și care nu a respectat distanța.

A menționat că în urma acestei tamponări, automobilului său i-au fost cauzate
defecțiuni tehnice și anume a fost distrus farul stîng din spate. Aripa stîngă din
spate, bara de protecție din spate.

Valeriu Iuteș, a fost recunoscut vinovat de producerea accidentului și a fost
întocmit proces-verbal în baza art.xxxxxx Cod contravențional, fiindu-i aplicată
pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 10 unități convenționale.

Nefiind de acord cu Decizia șefului SPR al CPR Hîncești, pîrîtul s-a adresat în
instanța de judecată cu plîngere.

Judecătoria Hîncești examinînd cazul a menținut decizia Decizia șefului SPR
al CPR Hîncești.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău cauza a fost restituită în prima instanță la
o nouă reexaminare.

La 16 noiembrie 2009, prin hotărîrea judecătorului A.Bostan, a fost respinsă
plîngerea lui Valeriu Iuteș ca neîntemeiată și menținută fără modificări Decizia
șefului SPR al CPR Hîncești.

Din motiv că pîrîtul Valeriu Iuteş refuza să-i repare automobilul, iar dosarul contravenţional se afla în proces de examinare, a început să-şi repare automobilul personal.

Lucrările de reparaţie au fost efectuate de către Oancea Nicolae care activa la staţia tehnică din Lăpuşna. Pentru volumul de lucru efectuat a achitat meşterului conform recipisei suma de 1000 lei. Suplimentar a procurat vopsea în mărime de 480 lei, aripa în sumă de 280 lei, fara în sumă de 250 lei, bara de protecţie în sumă de 480 lei, scotch – 50 lei, două sticle de dizolvat în sumă de 50 lei. A arendat un automobil şi a procurat motorină pentru a transporta piesele din mun.Chişinău la staţia tehnică, conform bonului fiscal în sumă de 400 lei. A mai suportat cheltuieli pentru deplasarea la judecată în sumă de 299 lei, pentru procurarea vopselei în sumă de 600 lei şi pentru drum în sumă de 400 lei.

A menţionat că aşa cum pîrîtul a fost recunoscut vinovat de comiterea accidentului solicită încasarea prejudiciului material în sumă de 4289 lei şi a prejudiciului moral în mărime de 5000 lei, pentru faptul că a pierdut timp, nervi şi a fost purtat prin instanţele de judecată, a cheltuielilor de judecată în sumă de 150 lei achitaţi drept taxă de stat şi cheltuielile de asistenţă juridică în sumă de 300 lei.

În şedinţa de judecată din 22 februarie 2017, a fost admisă spre examinare cererea de concretizare a cerinţelor adresată de Andrei Obleac prin care a solicitat încasarea prejudiciului material în mărime de 4289 lei şi a prejudiciului moral în mărime de 25 000 lei. În motivarea cererii a menţionat că examinarea cauzei a durat din a.2009 şi pînă în a.2016, a suportat cheltuieli de transport pentru a se prezenta la şedinţele de judecată la care pîrîtul nu se prezenta, astfel tergiversând examinarea cauzei. Numai pentru deplasarea cu automobilul a suportat cheltuieli în mărime de 10 000 lei. Luînd în consideraţie faptul că pe parcursul acestor ani, pîrîtul nu a recunoscut vina, nu şi-a cerut scuze fiind purtat prin instanţe solicită încasarea prejudiciului moral în mărime de 25 000 lei.

Prin hotărârea din 21 decembrie 2017 a Judecătorei Hînceşti, sediul Central s-a admis parţial cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Obleac împotriva lui Valeriu Iuteş, privind repararea prejudiciului material şi moral cauzat prin contravenţie şi s-a încasat din contul lui Valeriu Iuteş în folosul lui Andrei Obleac suma de 1725 lei – cheltuieli pentru repararea automobilului, 1000 lei – cheltuieli legate de drum, 1000 lei – paguba morală, iar în total suma de 3725 lei, în rest cererea s-a respins ca neîntemeiată.

Cererea înaintată de Valeriu Iuteş privind scoaterea cererii de pe rol s-a respins ca neîntemeiată.

Prin decizia din 05 aprilie 2018 a Curţii de Apel Chişinău, s-a admis în parte apelul declarat de Valeriu Iuteş, s-a casat hotărârea 21 decembrie 2017 a Judecătorei Hînceşti, sediul Central cu pronunţarea unei noi hotărîri prin care, s-a încasat de la Valeriu Iuteş în beneficiul lui Andrei Obleac suma de 1725 lei, cheltuieli pentru reparaţia automobilului şi 1000 lei, cheltuieli legate de drum, în rest acţiunea s-a respins.

Pentru a decide astfel, instanţa de apel a considerat că prima instanţă întemeiat a stabilit cuantumul prejudiciului material cauzat în urma accidentului în mărime de 1725 lei or, reclamantul/intimat prin probele prezentate a confirmat cheltuielile suportate, iar apelantul Valeriu Iuteş prin apelul depus nu a prezentat careva probe concludente şi pertinente întru susţinerea poziţiei sale.

Cu referire la necesitatea și oportunitatea încasării prejudiciului moral, instanța de apel a remarcat faptul că instanța de fond neîntemeiat a încasat suma de 1000 lei cu titlu de pagubă morală or, potrivit materialelor pricinii prejudiciul moral sub formă de dureri fizice, stres și frustrare, precum și consecințele afective care constau în suferințe psihice cauzate prin lezarea sentimentelor de afecțiune, la caz nu au fost demonstrate.

La 13 iulie 2018, Valeriu Iuteș a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 05 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 21 decembrie 2017 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În susținerea recursului recurentul a indicat că instanța de apel eronat a aplicat prevederile art.432 alin.1, 2, lit.c) Cod de procedură civilă.

A menționat că concluziile instanței de apel în aspectul dreptului material sunt în contradicție cu circumstanțele de fapt și a probelor administrate, acestea fiind interpretate unilateral. Instanța de apel nu a luat în considerație și nu s-a expus prin decizia sa asupra pretențiilor înaintate prin cererea de apel și în procesul examinării apelului asupra hotărârii instanței de fond.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 05 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces la 14 mai 2018 (f.d.164, Vol.III) lipsind însă date privind recepționarea acesteia, în circumstanțele menționate, recursul declarat de Valeriu Iuteș la 13 iulie 2018, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art.439 alin.(2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Valeriu Iuteș este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;

d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art.433 lit.a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Valeriu Iuteș, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art.432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod

flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Cod de procedură civilă, însă din recursurile declarate nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărîre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Helle v.Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55; *Latourniere v.Franța*, 10 decembrie 2002, parag.2; *Hansen v.Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74). De fapt în concepția instanțelor europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs, care întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen vs Finlanda* (nr.2), 13 ianuarie 2009, parag.24; *Papaioannou vs Grecia*, 2 iunie 2016, parag.45 sau *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Valeriu Iuteș.

În conformitate cu art.art.270, 433 lit.a), 440 alin.(1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Valeriu Iuteș.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh